

שבי"צ

לומדים תורה ובכף

שבת בצהריים
יתרו | 356
אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"צ
לזה שלידכם או לגניזה?
תודה.

פתוח! אפשר להל...?

אולי נלמד מהגוורטס? / מכשפה לא תחיון

תגובה ל"ציונים יבשים"

י' מדבר על כך שבמערכת החינוך נותנים יותר מדי מקום לידע ולא לחינוך, עיצוב ופיתוח הטוב באישיות. אני מסכימה, ומציעה ללמוד מבית הספר הגוורטס. אני לא באה להצדיק את כל מה שיש בסדרה, אבל רק להעלות שתי נקודות: א. בהגוורטס אין שיעורי צרפתית או פיזיקה. בהגוורטס מלמדים איך להיות קוסמים. נקודה. לשם הם מכוונים ואת זה הם מלמדים. מה עושים ילדי הקוסמים עם כל מה שמלמדים בשאר בתי הספר בעולם? לא יודעת. אבל שם מלמדים איך להיות ולפעול הכי טוב שיש את מי שאתה - קוסם, במקרה שם. גם אצלנו החינוך צריך להיות מונחה מטרה כזו. שיעורים על עבודת ה': מידות, תפוסת עולם, ערכים וכד' צריכים ליטול חלק מרכזי במערכת השיעורים. כחלק ממערך החיים ומתפיסה הרואה חשיבות גם בצדדים השונים של המציאות צריך גם ללמוד מקצועות נוספים, אבל כנוספים לעיקר. ב. וכמו שהארי פוטר נחשף פתאום לעובדה שיש לו כח עצום ביד, כך גם כל ילד יהודי צריך ללמוד (בבית ספר ובבית) שיש בכוחו להשפיע על כל העולמות, ולבנות את עצמו בהתאם. ואז נקבל בחינוך 100.

תארו לעצמכם ש: לחבר שלכם נפל בשבת כפתור מהחולצה. מותר לו לקחת אותו ביד? אז מה עושים? מהלכות מוקצה - י:

לשמור ולעשות

כתב השו"ע שכדור מוקצה, והרמ"א כתב להקל. לדעת הרב עובדיה, גם היום יהיה אסור לספרדים לשחק בכדור בשבת (אך מותר לתת לילדים שלא הגיעו לגיל מצוות לשחק בו), ויש הסוברים שבימינו שיש בתי חרושת לכדורים, כדור אינו מוקצה, אלא כלי גמור. כל זה שייך גם בשאר צעצועים, כגון לוגו ומכוניות משחק.

כל זה רק מצד מוקצה, מבלי להתייחס לאיך ובמה אנו ממלאים את השבת שלנו. כלי שנשבר ואין שימוש לשבריו, או שרגילים לזרקם לפח, השברים מוקצה, אפילו רוצה להשתמש בהם, אך אם יש חשש לפגיעת אנשים, מותר לפנותם, שלא גזרו במצב כזה. חלק שהתפרק מכלי (כגון כפתור שנפל מבגד), אם מתכוון להחזירו לכלי אחר שבת, אינו מוקצה (ושש"כ וילקוי כתבו שטוב להחמיר, כי הכפתור לא ראוי לשימוש כעת). אם אפשר לחבר בקלות את החלק באופן קבוע ולעבור על איסור בונה, אסור לטלטלו, שמא יתקן.

אדניאל ונטל גניפו -
מזל טוב לנך אפולדג מליין מזכר
למכזא ולפול ברכה וללזכר אנסיכה פקטנר
אפולזא אפולז אג כל הטוב שיש בה.

ומה פשיגוף פולך? www.shabatz.022.co.il

חיומנו של זב"צ

ואומר לו: גדלו

ישירוג בעלם - בשלפך כפה, שכשפולא יורד חלינו, אנתנו מגכווצים קצת

"אוי!" יפולשך פכר אג פדממה, "אמה יש זכשיו לשם, ומה בדיוק כשאני צריך אצא מהחופה?"

"אמה? אשאל אג פלשים", חניגי או. באמא שלאלוקים פפגרונים. "ואיך אשמשך אג פגלובה?"

פול חייך מגך פמלי. "אאוי מגך זצמך", חניגי.

"גמפה", דחקגי בו. פול לא ניסה. רק כבל אג חנינו בקרקע. אפגל גקף אולגו שיעלו חכק שלפסיגים בעיטוש. "יש לך טישו אאוי?" פול שאל. "נלמרו לי פמאלי". פולטגי יד אכיס, ואז אכיס פלני. שלזוי.

"מה אני אעשה עם זפה?" פול שאל. "מה שלא פורג - מחלש", שלפגי ברעל, וברעל שאחר כך גפסי אג זצמי שאאוי זפה לא פמשפט פמגאים במצב כזה. אמרגל זפה מחלש.

שוב זלח פנסיג. לוב יזאגי פממחסה. ברבכ שלמים פלעשה פראשי. מבחד אלריקג פולח שלמחגי אג קולו של יפולש: "יש לי! אגה יודג מה זפה לשם? זפה כשלפשים יורקים חלינו". גיקנגי אולגו: "פלשים

בוכים חל זפה שלמטה חולבים שירוקים חליהם". פלגרגה פגיקה. "ברוך הי שיש ללם. חדזי מאלר בזורג", ניסיגי אולדג אג רוחו. פול, מצדו, פיה חסוק באולג פגרון אפליגי פטישו. לא פליב. "לא גמיד חליס אקבל אג פללם, אכל פלשים מביאים לנו חיים. כמו אידה, שיש צלר, כולב, ונולד גינוק חדש", אמרגי. "איזפה גינוק יזא מזה?" פול שאל. "זפה פיה משלי", פסברגי. "אני יודג", פול פגלדז חלי, "אני מגכוון: איזפה דבר טוב יזא מזה?"

"באמא שאני לא יודג", אמרגי, "אבל אני פטוח שיזא מזה". "כן, אבל מה?" פול שאל. "בנוגל אפולזים", חניגי, "אוי חוד כמה סנטימטרים אכניר שלך".

לשם יורד משמים. פאדמה שמחה, אי קצת קשה לשמוח בקור פטוב כזה, אבל בפנים גם אי שמח. יפולשך ואני מכורבאים. פזבא אצטרך אפולג במצבים קשים יוגי. אז, פלזכג פיי אפיה עם יוגי חכק. זכשיו אני מגמחכק.

לפזי שלום, שמריפו.

בצאתי לקראתך

קורא קבוע ל סולת לבנון

ממוקד קדימה

במקום לנסות להספיק הכל, להצליח לעשות מה שצריך

בפרשה יתרו רואה מערכת משפט שבנויה כולה על אדם אחד: כל האנשים שיש להם דין עומדים בתור למשה רבנו, מבוקר עד ערב. מה עושה אדם שרואה משהו לא תקין? במקום לקטר, פונה למי שיכול לתקן. יתרו פונה למשה: למה אדם צריך לחכות יום שלם בתור? אומר לו משה: העם באים לשלושה דברים: לבקש שאתפלל עליהם או שאודיע להם היכן אבידותיהם; ללמוד ממני תורה ושאדון אותם.

אומר לו יתרו: לגבי הפניה לה' עבורם ולימוד התורה, בסדר גמור. צריך דווקא אותך. אבל לשפוט את העם - עוד אנשים יכולים. תלמד אותם את הדינים והם יעזרו לך. אולי הם לא יהיו ברמה שלך, אבל אם תרצה שכל דין יהיה ברמה שלך, בסופו של דבר לא יהיה כלום.

המשאבים שלך מוגבלים. שחרר חלק, אחוז היטב את הדברים הקשים ביותר, וכך תוכל להתמיד ולעשות אותם, הכי טוב שאפשר. אל תנסה לתפוס הכל. לא דורשים את זה ממך. רוצים שתעשה מה שאפשר, כמה שיותר טוב.

זה לא אומר שצריך להתנער מכל מה שאפשר שאחרים יעשו - כי כמו שהם יכולים, גם אני יכול - אבל לפעמים צריך לוותר על חלק מהדברים ולא לעשות אותם.

יש דברים שצריך לוותר עליהם לגמרי, כי אולי הם מספקים הנאה מסויימת, אבל הערך שלהם שואף לאפס. הם לא שווים את הזמן ושאר המשאבים שמשקיעים בהם.

יש דברים שצריך שיעשו, אבל אנחנו לא לבד בעולם, ואפשר להפנות אותם לאחרים כדי לאפשר לנו לעשות דברים יותר חשובים. כולנו חלק מצוות אחד ענק, ואפשר להיעזר זה בזה.

כי אם לא ניעזר, אולי נוכל לעשות בעצמנו כמות גדולה, ודלה באיכות וכמו מי שמספיק לומר את כל מילות התפילה, אבל עם בדלי כוונה שהספיק לדחוס פנימה מפעם לפעם.

וגם הלחץ לנסות להספיק הכל, פוגע בתפוקה ועלול לגרום בסופו של יום לכבות אורות.

לפעמים צריך להתבגר ולהתגבר כדי להיות יכולים להיעזר, להיעצר, להגביל את עצמנו ולשחרר לאחרים כדי שנוכל להתמקד, ולהתקדם באפיק היותר טוב.

לפעמים אנו מפחדים לשחרר ולוותר על חלק, או להכריע בין האפשרויות ומנסים לשמור כמה שיותר אופציות פתוחות. אבל כשמנסים להישאר מחוברים לכל הכיוונים, קשה להתקדם ליעד כלשהו כמו כשלוקחים כיוון אחד וטסים איתו קדימה.

אי אפשר בחיים בלי לוותר על חלק ולהתמקד. כל מי שרוצה להתחתן צריך לוותר על חצי אנושות ואו לפחות על חצי עם ישראל, אבל זה מה שיינתן לו את אשתו, זה מה שיינתן לה את בעלה. ולא צריך יותר מזה.

מה אנחנו עושים בתפילה?
מתפללים.
כן, תפרט קצת יותר.
מבקשים מה' כל מיני דברים.
משום מה אנחנו נעולים על התפיסה שזו משמעות התפילה - זמן ביום של בקשות מה'.
וזה לא נכון!
איך אתה פותח את תפילת לחש? "א-דני שפתי תפתח, ופי יגיד...?"
"...תהילתך."

לא "בקשותיי". "תהילתך"! זה מה שאנחנו באים לעשות בתפילה!
לא ענית לי. בתפילה אנחנו לא מבקשים!! גאולה, רפואה, דעת, משיח!!
בחלק מהתפילה אנחנו מבקשים, אבל רק בחלק. וגם באותו חלק, מטרת הבקשות היא לא מילוי מחסורנו, אלא משהו אחר.
מהו!
איך אנחנו פותחים את תפילת לחש?
מה, "תהילתך"?

כן. יש כמה מובנים לתהילה הזו, שכולם גבוהים יותר מסתם זמן בקשות מהמלך הנדיב: מובן אחד, בתחילת התפילה, לפני שלוש עשרה ברכות הבקשה, אנו מברכים שלוש ברכות שבע ותהילה. ברכות אלו מקרבות אותנו להכרה יותר בהירה של הגודל והטוב האלוקי, וכן חברות אותנו אליו. דבר שאתה משבח, אתה נקשר אליו פנימית.

מובן שני: גם בבקשות שלנו, יש תהילה לה'. זה שיש פה יצורים שמה שהם מבקשים זה בקשות כאלו אידיאליסטיות ואציליות, זה תהילה למי שיצר אותן וחינך אותן. גמו כן, העובדה שאנו פונים אליו בכל התחומים היא כבר תהילה ושבת. הכל בידיים שלו.

וגם מילוי הבקשות אכפת לנו לא בשביל עצמנו, למרות שאנו נקבל מזה את כל הטוב הדרוש לנו, אלא שקידוש השם שייצא מעולם מתוקן עומד אל מול עינינו, כיש שחוסר, שם ה' מתחלל. זה העולם של ריבונו של עולם!!! וכשיהיה העולם אליו אנו מייחלים ומבקשים, תהיה תהילה לה'.

שעת סיפור

סיפור הרב יצחק סבתו שליט"א: פעם דיברתי עם מנכ"ל של חברה אדירה, והוא היה מאוד מתוסכל: הוא ניסה לעשות לילדים שלו דרכון - לארה"ב, לאירופה, העיקר שיהיה להם דרכון, ולא הצליח. שאלתי אותו: "למה כל כך חשוב שיהיה לילדים שלך דרכון?" "כי החברה הישראלית כל כך גרועה. אני רוצה לתת להם אפשרות לחיות במקום אחר". "זה באמת ככה?!" תמהתי. הוא אמר: "אני אוהב את המדינה, את העם, אבל מה אני אגיד לך? כשאני יוצא מהבועה שלי, אני מגלה איזה פנים יש לעם שלנו. כמה רוע, רצח, ושחיתות". "עד כדי כך?!" דיברתי איתו כמה טוב יהודים עושים, וגם המדינה עצמה עושה - הביטוח הלאומי שהיא נותנת לאנשים, ועוד וכל מה שכל עמותות החסד נותנות ביחד, המדינה נותנת יותר מזה. שמעתי את זה ממנכ"ל ארגון 'פעמונים'. לא הבנתי על מה הוא מדבר. אנחנו חיים באותה ארץ, איך הוא הגיע למסקנה שהמצב כל כך גרוע?! אחרי שעה של דיבור הגענו למסקנה, שהוא פשוט קורא עיתון 'הארץ', וככה מתארים שם את החברה שלנו, וזה מחלחל לתוכו...

לע"נ ר' ישראל בן קלמן קלונימוס ז"ל
לע"נ ר' ישראל בן אברהם צבי ז"ל
לגאולה שלמה ברחמים לעמ"י, בכלל ובפרטים

המשב"צ:
כתיבה ועריכה: חיים ברנשון.
עיצוב גרפי:
עיסור- סטודיו לעיצוב גרפי.
איורים: אריאל חצרוני.
תודה לצביאלי סקולניק.
falmarooo@gmail.com
www.shabat.022.co.il

הצלחה גדולה תלויה
בערנות לפרטים הקטנים.
(ע"פ הרב ערו טמר שליט"א)

מוצאי שב"צ

